

ΤΟ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟ ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΟ ΚΑΙ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡ. ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Όταν στις 4 Αυγούστου άρχισε το πρώτο Παγκόσμιο Συνέδριο τών γυναικών κατά του Πολέμου και του Φασισμού, το Παρίσι δὲ θὰ μπορούσε νὰ ἐπιδείξει τίποτε ζωντανότερο καὶ πῶς πολυσύχναστο ἂν τὸ μεγάλο χτίριο τῆς «Mutualité».

Περίεργες μαῦρες τῆς Ἀφρικῆς ἢ τῆς Ἰνδοκίνας, χλωμές Κινέζες ἢ Γιαπωνέζες, χρυσαφένια κεφάλια Σκανδιναβέζων, χιτῶνες τῶν Ἰνδιῶν, μαντόλες Σπανιόλικες, σκαῦροι τῶν χωρικῶν τῆς Βρετανίας, σβέλτες σιλουέτες Ἀμερικανίδων καὶ Εὐρωπαϊκῶν, κομφὲς Γαλλίδες. Ἔδινε λές τὸ χέρι ἢ Ἀνατολή στὴ Δύση.

Ποῖος σκοπὸς τάχα νᾶφερε τίς γυναῖκες αὐτὲς ἀπ' τὰ πέρατα τοῦ κόσμου, ποῖος σκοπὸς φλόγιζε τὰ μάτια τους καὶ τίς ἔκανε τόσο ἐγκάρδιες τῇ μιᾷ πρὸς τὴν ἄλλη;

Οἱ γυναῖκες αὐτὲς κάθε φυλῆς, κάθε χώρας καὶ κάθε πολιτικῆς τάσεως, ἀντιπροσωπεύοντας ἑκατομμύρια συναδέλφων των, ἤρθαν νὰ συσχεφθοῦνε μὲ ποῖον καλύτερο τρόπο θὰ μπορούσαν ν' ἀντισταθοῦνε στὸ δικέφαλο φαρμακερὸ φίδι : τὸν Πόλεμο καὶ τὸν Φασισμό.

Ἡ μεγάλη ἐπιτυχία τοῦ Συνεδρίου αὐτοῦ εἶναι κιόλας ἢ πρώτη νίκη τῶν γυναικῶν ἐναντία στὸν διπλὸν αὐτὸν ἐχθρό τους. Καὶ ἡ ἐπιτυχία αὐτὴ τοῦ Συνεδρίου δὲν εἶναι μονάχα τὸ πλῆθος τῶν Συνεδριῶν ποὺ πήραν μέρος, μὰ πρῶτ' ἀπ' ἑξα ἢ σύνθεσή του. Ἔχομε π.δ.χ. 341 ἀντιπρόσωπες εἰρημιστικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν ὀργανώσεων, 132 ἐκπολιτιστικῶν καὶ κοινωνικῶν, 102 ἀντιπρόσωπες ἀντιπολεμικῶν καὶ ἀντιφασιστικῶν ἐπιτροπῶν, 80 βεφορμιστικῶν Συνδικάτων, 100 κομμουνιστικῶν συνδικάτων, 27 τῶν ἀγγλικῶν κοπερατίδων, 94 Ἐργατικῆς Βοήθειας, 40 τῶν Σοσιαλ Δημοκρατικῶν κομμάνων, 26 τῶν χριστιανοσοσιαλιστικῶν, πάνω ἀπὸ 200 τῶν ἀνοργάνων γυναικῶν, 110 φεμινίστριες. Δηλαδή, ὅλες οἱ πολιτικὲς ἀποχρώσεις τοῦ κόσμου ἐκτὸς ἀπὸ τίς Φασιστικὲς καὶ τίς милитарιστικὲς.

Ἀπ' τίς ἑκατοντάδες αὐτὰ τὰ στόματα ἕνα κοινὸ σύνθημα ἀκούεταν, ποὺ φανέρωνε ἕναν κοινὸ πόθο, ἕνα κοινὸ σάλπισμα : «**Κάτω ὁ Φασισμός, κάτω ὁ Πόλεμος**».

Ἐίπαμεν θὰ προσπαθήσουμε νὰ δώσουμε μιὰ γενικὴ ἰδέα γιὰ τὸ Συνέδριο αὐτό, τονίζοντας τὰ κυριώτερα σημεῖα.

Δυὸ φυσιογνωμίες ποὺ συγκίνησαν ξεχωριστὰ κάθε μιὰ τους τὸ Συνέδριο ἦταν : ἡ κ. Γαβριέλα Ντυσέν, πρόεδρος τοῦ Γαλλικοῦ τμήματος τοῦ Συνδέσμου τῶν γυναικῶν γιὰ τὴν εἰρήνη καὶ τὴν ἐλευθερία καὶ ἡ ρωσίδα ἀντιπρόσωπος Ἑλένη Στάσσα.

Ἡ κ. Ντυσέν γνωστὴ διεθνικὴ φυσιογνωμία καὶ ἀγαπητὴ στὴ Γαλλία γιὰ τὸ γερὸ μυαλὸ καὶ τὴ θερμὴ καρδιά της, ἔπως καὶ γιὰ τὴν ἀντιπολεμικὴ ἥρωικὴ δράση της στὸν πόλεμο τοῦ 14, μίλησε γιὰ τὴν παγκόσμια θέση τῆς ἐργαζόμενης γυναίκας στὴν εἰκοστὴν ἐπέτειο τῆς κήρυξης τοῦ πολέμου. Ἡ ἐκθεσὴ της εἶναι ἀκριδῆς καὶ βχθειά.

Ἀναφέρει σὲ σειρά ἀπὸ ἀριθμοὺς τὸ κατέδαγμα τοῦ μισθοῦ, τὴν ὄλο καὶ μεγαλύτερη ἐξαθλίωση τῶν ἐργαζομένων.

Μιλᾷ μὲ ἰδιαιτέρη πίκρα γιὰ τὴ θέση τῆς γυναίκας στὰ Φασιστικὰ κράτη. Ἐκεῖ ἡ γυναίκα διώχεται ἀπ' ὅλες τίς θέσεις, δημόσιες καὶ ἰδιωτικὲς, ἐργοστάσια ἢ γραφεῖα, ἐργαστήρια καὶ Πανεπιστήμια. Τὰ μέτρα ποὺ ὁ Χίτλερ παίρνει γιὰ ν' ἀπομακρύνει τὴ γυναίκα ἀπ' τὴν παραγωγὴ εἶναι ὑπουλα.

Ἵποχρεώνει τίς νέες νὰ ἐργάζονται ὠρες ἀπεριόριστες στὰ λεγόμενα «στρατόπεδα ἐργασίας» γιὰ τὸ πλύσιμο, μπάλωμα καὶ σιδέρωμα τῶν ρούχων τῶν ἐργαζομένων ποῦ, ἀνεργοὶ κι' αὐτοὶ ὑποχρεώθηκαν νὰ δουλεύουνε στὰ στρατόπεδα ἐργασίας γιὰ ἕνα πιάτο φαί. Οἱ νέες αὐτὲς δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα οὔτε τὴ νύχτα νὰ ἐγκαταλείψουν τοὺς στρατῶνες τους καὶ ὑποβάλλονται στὴν πῶς ὠμὴ πειθαρχία καὶ στὶς βαρύτερες τιμωρίες. Μισθὸ δὲν παίρνουνε κανένα. Ἐρῶνε μόνο καὶ κοιμοῦνται κατὰ τὸν ἀθλιότερον τρόπο. Ἐν καμιά τους ἀρνηθεὶ νὰ ἐργαστῇ αὐτὸ σημειώνεται στὸ πιστοποιητικὸ της καὶ χάνει πῶς κάθε ἐλπίδα γιὰ νὰ βρῇ δουλειά. Ἐν κανένας πατέρας θελήσει νὰ τραβῆξει τὸ κορίτσι του χάνει τὴ δουλειά του ἢ τὸ ἐπίδομά του ἂν εἶναι ἀνεργός. Ἔτσι ζητᾷ ὁ Χίτλερ νὰ μορφώσει

καλές νοικοκυρές και καλές μητέρες. Τους καλλιεργεί ακόμη το εθνικιστικό πνεύμα του μίσους με τις θεωρίες της ράτσας κ.τ.λ. Τα παραδείγματα της κ. Ντυσέν δέν τελειώνουν. Αναφέρει τα λόγια του φόν Πάπεν: «*το πεδίο δόξας της γυναίκας είναι το κρεβάτι της γέννας*» και το ρητό του Χίτλερ «*Καλύτερα περισσότεροι άνεργοι παρά λιγότεροι στρατιώτες*».

Η κ. Ντυσέν δέν ξεχνά και τή θέση των διανοουμένων γυνακῶν. Στην Καλλιφορνία—λέει—τελειόφαιτες πανεπιστημίου πέρνουνε τήν τσάπα και σκάβουνε σέ δημόσιους δρόμους.

«*Ο σημερινός πολιτισμός—λέει—γέρασε πιά*». Και προσθέτει: «*Δέν φτάνει νά χτυπήσουμε τις εκδηλώσεις του φασισμού και του πολέμου, πρέπει νά χτυπήσουμε τὰ βαθειά τους αίτια και τὰ αίτια αυτά βρίσκονται στό σύστημα της καταπίεσης και της εκμετάλλευσης κάτω απ' τὸ ὄποιο ζῶνε ὅλες οἱ καπιταλιστικές χώρες*».

Τέλος ἡ κ. Ντυσέν εὔχεται τή δημιουργία ἐνός ἀνιχνητοῦ μπλὰν δλων τῶν ἀντιφασιστικῶν δυνάμεων.

Ἡ Ἑλένη Στάσοβα προσπάθησε χωρὶς κανένα ῥητορισμό, στηρίζομενη μονάχα σέ ἀριθμούς νά μᾶς δείξει πῶς ἀπελευθερώθηκε ἐλδότελα ἡ σημερινή Ῥωσσία και πῶς ἡ χθεσινή σκλάβια στέκεται σήμερα στήν πρώτη γραμμὴ δίνοντας τις δυνάμεις της στή δημιουργία ἐνός νέου σοσιαλιστικοῦ πολιτισμοῦ. Στό 1929—λέει—στήν βιομηχανία ἐργάζονταν 2 ἑκατομύρια γυναίκες. Σήμερα ἐργάζονται 7. Ὁ άντρας και ἡ γυναίκα πέρνουνε ἴσο μεροκάματο. Ἀπό χρόνο σέ χρόνο ἀδξάνει καταπληχτικά ἡ ἐπιθυμία τῶν γυναικῶν νά μορφωθοῦνε. Ἐπὶ τοσαρισμὸ σέ 1.000 γυναίκες οἱ 870 ἦταν ἀγράμματες. Στό 1920 οἱ ἀγράμματες κατέβηκαν σέ 680, στό 1932 σέ 100 και σήμερα δέν ὑπάρχει πιά καμιὰ ἀγράμματη.

Ἡ γυναίκα παίρνει ἐνεργὸ μέρος στίς ἐπιστημονικές ἐργασίες, στίς διοικήσεις τῶν ἐπιχειρήσεων και στίς ἐξερευνησεις στοὺς Πόλους. Ἐξήντα χιλιάδες γυναίκες δρῖσκονται στίς διοικήσεις τῶν κολχόζ και 400 χιλ. στίς ἐκτελεστικές ἐπιτροπές τῶν Σοβιέτ.

Ἰπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν τῆς Σοβιετικής Ἐνωσης εἶναι ἡ Γ. Γιακόβεβα. Ἀλλά, πρόσθεσε, γιά νά βγῆ ἡ γυναίκα στήν παραγωγή και στὰ πανεμιστήμια χρειάστηκε νά ἀνακουφιστῆ ἀπ' τὰ ἄγωνα βάρη τῆς σπιτικής δουλειᾶς.

Αὐτὸ τὸ πέτυχε ἡ Κυβέρνηση ὀργανώνοντας κολεκτιδικὰ ἐστιατόρια και πλυντήρια και ἀψογους παιδικούς σταθμούς, ὅπου μπορεί ἡ γυναίκα ὅποια ὄρα τῆς νύχτας ἢ τῆς ἡμέρας θέλει νά ἐμπιστευεται τὸ παιδί της σέ χέρια νοσοκόμων και εἰδικεμένων παιδαγωγῶν.

Με πολλή συμπάθεια ἀκούστηκε ὁ λόγος τῆς Χριστιανῆς σοσιαλίστριας κ. Σάλλμον.

Ἡ κ. Σάλλμον τόνισε πῶς οἱ γυναίκες τῆς ὀργάνωσης της ἔχουν τήν θέληση νά πολεμήσουν ἐνάντια στό φασισμό και στὸν πόλεμο. «Οἱ ἐργαζόμενες χριστιανές—εἶπε—ποῦ θέλουν νά πραγματοποιήσουν τὰ κηρύγματα τῆς θρησκείας τους, πρέπει νά μορφώσουν και τίς ἄλλες γυναίκες ποῦ εἶναι κάτω ἀπ' τήν ἐπιρροή ἐνός ἀνήθικου κλήρου, ποῦ προδίδει τις ἀρχές του Χριστιανισμοῦ γιά νά ἐξυπηρετῆ δουλικά τὰ συμφέροντα τῶν καπιταλιστῶν. Οἱ χριστιανές θέλουν νά

ἀγωνιστοῦνε στίς πρώτες γραμμές ἐνάντια σέ μιὰ κοινωνία ἀντιχριστιανική κ.τ.λ.».

Μιλᾶ ἡ Ντολορές Μπεργκάλο ἀπὸ τὴν Καταλωνία ἀπὸ μέρος του Δημοκρατικοῦ κόμματος και χαιρετίζει τις προσπάθειες του Συνεδρίου. «Οἱ γυναίκες τῆς Καταλωνίας παίρνουν τήν ὑποχρέωση νά πολεμήσουνε πλάι σας γιά τήν ἀπελευθέρωση τῆς γυναίκας, γιά τήν ἀγάπη ἀνάμεσα στοὺς λαούς, γιά τήν ὑποστήριξη τῆς εἰρηνιστικῆς πολιτικῆς τῆς Σοβιετικῆς Ἐνωσης».

Μιλᾶ ἡ κ. Ντυντὸν ἀπὸ μέρους του Συνδέσμου τῶν μητέρων και τῶν παιδαγωγῶν. Ἀκολουθοῦν σειρά ἀτέλειωτη ἀπὸ ὀμιλήτριες ἀπ' ὅλες τις χώρες, τὴν Ἀμερική, τὴν Εὐρώπη, τὴν Ἀσία, φεμινίστριες τῆς Ἀγγλίας, τῆς Ἀμερικῆς, τῆς Ἰταλίας, γυναίκες του διεθνούς Συνδέσμου γιά τὴν Εἰρήνη και τὴν Ἐλευθερία.

Τὸ κοινὸν ζητᾶ ἀπ' τὸν παρευρισκόμενο γνωστὸ γάλλο συγγραφέα Μπαρμπὺς νά ἐμιλήσει.

Ὁ Μπαρμπὺς μιλά με βαθιὰ συγκίνηση. «Σήμερα πρώτη φορὰ οἱ γυναίκες θγαίνοντας ἀπὸ ἕναν ἰδεαλισμὸ ποῦ ὅσο κι' ἂν εἶναι ἀξιοσέβαστος, εἶναι πολὺ ἀδύριστος και μακριὰ ἀπὸ τὴ σημερινὴ πραγματικότητα, βγαίνοντας ἀπὸ ἕνα εἶδος χωρισμοῦ κοινωνικοῦ ποῦ περιορίζονταν σέ ὀρισμένες διεκδικήσεις εἰδικῆς πολιτικῆς ἡ νομίμου ὕψης—διεκδικήσεις δικαιοτάτες βέβαια, ἀλλὰ ποῦ δέν ἔχουν ἔννοια παρά ἔταν ἀποτελοῦνε μέρος ἐνός ὀλοκληρωμένου συνόλου—ἐνώνονταν: κατὰ του πολέμου και του φασισμοῦ γιά μιὰ θετικὴ πιά πᾶλη, πηγαινόντας ὡς τὸ δάθος τῶν αἰτίων, ὡς τις ῥίζες του κακοῦ. Κι' αὐτὸ σημαίνει πῶς οἱ γυναίκες τραβᾶνε γιά τὸν τελικὸ τους σκοπὸ γιά τὸ ἰδανικὸ ποῦ εἶναι γραμμένο πάνω ἀπ' αὐτὸ τὸ δῆμα. Ἐγὶα τὴν ὀλοκληρωτικὴ χειραφέτηση τῆς γυναίκας».

* *

Στὸ Συνδρριο αὐτὸ ἡ χώρα μας ἀντιπροσωπεύτηκε ἀπὸ τρεῖς ἀντιπροσώπους ποῦ τις ἐξέλεξε ἡ Πανελλήνια Συγκέντρωση τῶν γυναικῶν κατὰ του Πολέμου και του Φασισμοῦ, γιά τὴν ὀποία γράψαμε ἀναλυτικὰ στὸ περασμένο φύλλο: ἡ Λουκία Τσοκοπούλου, ἀντιπρόσωπος τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας τῶν Ἐργατῶν τῆς Ἑλλάδος, ἡ Ἠλέκτρα Ἀποστόλου, ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐνωτικῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας και ἡ Α Παπᾶ. Και οἱ τρεῖς ἦταν συγχρόνως ἀντιπρόσωποι τῆς Πανελληνίας Ἐπιτροπῆς Γυναικῶν κατὰ του Πολέμου και του Φασισμοῦ.

Ἡ ἐκθεση τῆς ἀντιπροσωπείας μας στὸ Συνδρριο σχετικὰ με τὴ δουλειὰ ποῦ ἔγινε ἐδῶ γιά τὸ διαφωτισμὸ τῶν γυναικῶν στὸν τόπο μας προκάλεσε ἀληθινὰ μεγάλο ἐνθουσιασμό. Ὅλες οἱ ἀντιπρόσωπές μας εἶναν κατενθουσιασμένες με τὴν προσοχή και τὴν ἐκτίμηση ποῦ τοὺς ἐδείξαν στὸ Συνδρριο και πρὸ πάντων με τὸν τρόπο ποῦ τοὺς φέρθηκε ἡ Παγκόσμια Ἐπιτροπή. Ἡ Λουκία Τσοκοπούλου ἐκλέχτηκε μάλιστα και στὸ προεδρεῖον του Συνεδρίου. Κατὰ τὴν ἐκλογή τῆς νέας Παγκόσμιας γυναικείας ἐπιτροπῆς ἐδόθησαν εἰς τὴν Ἑλλάδα τρεῖς θέσεις, μιὰ γιά τὴ Γενικὴ Συνομοσπονδία, μιὰ γιά τὴν Ἐνωτικὴ και μιὰ γιά τὴ γραμματεία τῆς Πανελληνίας Ἐπιτροπῆς Γυναικῶν κ. Μαρία Σδῶλου.

* *

Τὸ Συνέδριο ψήφισε ἔπειτα ἕνα θερμὸ μανιφέστο ἀπὸ τὸ ὁποῖο δημοσιεύομε τὰ κυριώτερα σημεῖα.

ΣΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ

Ἦρθαμε γιὰ τὸ μεγάλο αὐτὸ συνέδριο ἀπὸ τὰ πέ-
ρατα τῆς γῆς. Ἦμαστέ πάνω ἀπὸ χίλιες καὶ ἀντι-
προσωπεύομε τὴ θέληση ἑκατομμυρίων γυναικῶν ποὺ
μᾶς δῶσαν ἐντολὴ νὰ μελετήσομε τὴ θέσιν τῆς γυ-
ναίκας σ' ἔλο τὸν κόσμον, νὰ μελετήσομε σὲ τί σημεῖο
βρίσκονται οἱ ἐργαζόμενοι τῆς γῆς εἴκοσι χρόνια μετὰ
τὴ κήρυξιν τοῦ παγκόσμιου Πόλεμου.

Εἴμαστε ἐργάτριες ἢ χωρικές, δασκάλες ἢ ὑπάλλη-
λοι, ἀντιπρόσωποι τῶν ἐλευθερίων ἐπαγγελματίων καὶ
νοικοκυρῆς καὶ μέσα στὸ σύνολό μας ἀντιπροσωπεύ-
ονται ὅλες οἱ πολιτικῆς τάσεις.

Ἦρθαμε ἀπὸ τὴν Εὐρώπην, τὴν Ἀνατολήν, τὴν Ἀ-
μερικήν, τὴν Ἀπὼ Ἀνατολήν, τὴν Ἀφρικήν, τὴν Ἐν-
ωση τῶν Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν καὶ
τὶς ἀποικίαις ποὺ καταπιέζει ὁ ἱμπεριαλισμός.

Καὶ φέρνομε ἀνάμεσα στὸν κόσμον, μ' ἔλη μας τὴ
καρδιά καὶ μ' ἔλη μας τὴ συνείδηση, τὶς ἀποφάσεις
ποὺ πήραμε ὅλες ἐκ συμφώνου.

Στὶς σκοτεινῆς μέρες τοῦ 1914—180 στὰ ἐμπόλεμα
μέρη μὰ καὶ παντοῦ σ' ὅλες τὶς χώρες, δὲν ἔμεινε οὔτε
μιὰ οἰκογένεια ποὺ νὰ μὴν ντύθητε στὰ μαῦρα, οὔτε
μιὰ οἰκογένεια ποὺ νὰ μὴν ἔκλαψε πατέρα, ἀντρα ἢ
ἀδελφός. Ἐννιά ἑκατομμύρια ζώες καταστράφηκαν,
ἀεῖατά πάνω στὴν ἀνθρώπην του, τρεῖς φορές τόσα ἑκα-
τομμύρια παιδιὰ πέθαναν ἀπὸ πείνα καὶ ἀρρώστιες,
λυώσανε σιγὰ σιγὰ φαρμακωμένα ἀπὸ τὴν κακομοιριά.
Οἱ κυβερνήσεις ποὺ οὐρανε μὲ τὴ βία τοὺς λαοὺς στὴν
κόλαση αὐτὴ τῆς ἀνθρωποσφαγῆς ζήτησαν νὰ παρη-
γορήσουν τὶς χῆρες καὶ τὰ ὄρφανά, λέγοντάς τους «Οἱ
δικαίαι σὰς πέσανε γιὰ τὴν ἐθνικὴ τιμὴ, γιὰ τὴν ἐθνικὴ
ἐλευθερία, γιὰ ἕνα καλύτερο μέλλον τῆς Πατρίδος
μας».

Ὁ πόλεμος ἔγινε γιὰ τὸ συμφέρον μιᾶς χούφτας
ἐμπόρων κανονίων, τραπεζιτῶν καὶ μεγαλοκεφαλαι-
οῦχων, γιὰ τὸ συμφέρον ἀνθρώπων ποὺ μπορεῖ κανεὶς
νὰ τοὺς μετρήσει στὰ δάχτυλα καὶ νὰ τοὺς ἑνομάσει.
Κάθε πεθαμένος τοῦ πολέμου ἔφερε ὄφελος στοὺς οἰ-
κονομολόγους, κάθε θύμα ἔγινε γι' αὐτοὺς πηγὴ κερ-
δῶν. Τὰ ἑκατομμύρια τῶν πεθαμένων στὰ πεδία τῆς
μάχης ἀντιπροσωπεύουν δισεκατομμύρια χρυσαφιῶν
στὶς ἀγορῆς. Καὶ οἱ λαοί; πῆτε μας τί κέρδισαν οἱ
λαοί;

Φουσκωμένοι ἀπὸ τὸ χρυσαφί τοῦ πολέμου οἱ ἐκ-
μεταλευτῆς πήρανε δύναμη. Ἡ καταπίεσή τους αὐξήσε
καταπληκτικὰ στὰ ἐργοστάσια, στὰ γραφεῖα καὶ στὸν
ἀγρό. Ἡ κρατικὴ δύναμη, ἡ ἀστυνομία, ἡ δικαιοσύνη
εἶναι πάντα ἔτοιμες νὰ χτυπήσουν τὸ λαὸ στὴν ἐλά-
χιστη ἐκδήλωση τῆς δυσαρρεσκείας του, στὴν ἐλάχιστη
θέλησή του ν' ἀνισταθῆ εἶνε πάντα ἔτοιμες νὰ τοῦ
κλείσουν τὸ στόμα μὲ τὰ ἐπιχειρήματα ποὺ ἔχουνε
στὴν ὑπηρεσίαν τους, δηλ. τὰ φίμωτρα, τὰ κλόμπς καὶ
τὴ φυλακὴ.

Ἀπὸ τὶς καταπιεζόμενες χώρες, τὴν Ἀφρικήν, τὶς
Ἰνδίες, τὴν Κίνα, ἔφτασε ὡς ἑμᾶς ἡ φωνὴ τοῦ πόνου,
ἡ ἐκκλήσις βοήθειαις ἑκατοντάτων ἑκατομμυρίων ἀν-

τρῶν καὶ γυναικῶν ποὺ ἡ πείνα σκίζει τὰ σπλάχνα
τους, ποὺ ἐπαναστατοῦν στὶς παράνομες φορολογίαις
τῶν ἐκμεταλλευτῶν τῆς ἐνοπλῆς εἰρήνης.

Ἀκούσαμε τὶς ἀπελπισμένες φωνῆς ἑκατομμυρίων
ἀνέργων ἀδερφῶν μας, ποὺ δὲν μποροῦν πιά νὰ σώ-
σουν τὰ παιδιὰ τους, ὅλες αὐτῆς τὶς σπαραχτικῆς φω-
νῆς ποὺ βγαίνουν μεσ' ἀπὸ τὰ λιθόστρωτα στὶς μεγά-
λες πελιτεῖες.

Ἡ νεολαία μας, ἡ ἐργατικὴ μας νεολαία ποὺ εἶναι
ἡ ἀγάπη μας καὶ ἡ ἐλπίδα μας, μένει χωρὶς πίστη,
τραβᾷ χωρὶς μέλλον καὶ ἡ τύχη τῆς μοιάζει μ' ἕναν
κατήφορο ὅπου τὸ πέρασμα κάθε μέρας τὴν φέρνει
ἔλο καὶ πιδ κάτω.

Ἀκούσαμε νὰ βγαίνουν ἀπὸ ὅλες τὶς χώρες ποὺ
εἶναι κάτω ἀπὸ τὰ νύχια τῶν δυνάμεων τοῦ χρήμα-
τος, τὶς κραυγῆς ποὺ διαλαλοῦνε τὸν πόνο τους καὶ
τὴν πείσῃ τους.

Λένε καὶ ξαταλένε αὐτῆς οἱ κραυγῆς ὅμως πῶς ὅλες
οἱ γυναῖκες ὑποφέρουν ἀπὸ ἕνα κοινωνικὸ σύστημα
ποὺ δὲν εἶνε ἀξίον νὰ ἐξασφαλίσει δουλειὰ στοὺς δου-
λευτάδες νὰ δώσει τὴν ἐλάχιστη βοήθειαν τὴν κοινω-
νικὴ καὶ ἐκπολιτιστικὴ πρόοδο τῆς ἀνθρωπότητος.
Λένε πῶς τὸ βλέπομε πιά καθαρὰ καὶ ξάστερα ὅτι
τὸ παλιωμένο αὐτὸ σύστημα εἶναι ὁ καπιταλισμός.

Ἀλλὰ σύγχρονα ἡ ἀπελευθερωτικὴ πάλη τῶν κα-
ταπιεζομένων καὶ ἐκμεταλλευομένων ἐνάντια στοὺς
στραγγαλιστῆς τους ἔλο καὶ βαθαίνει καὶ πλαταίνει.
Ἡ κυρίαρχη τάξη τρέμει τώρα γιὰ τὴν κυριαρχία της.
Δὲν ἀπαντᾷ πιά σ' αὐτοὺς ποὺ παλεύουν γιὰ ψωμί καὶ
κοινωνικὴ δικαιοσύνη παρὰ μὲ μιὰ ἄγρια καταπίεση,
ποὺ μαζί μὲ τοὺς πολέμους μᾶς δίνει τὸ δικαίωμα νὰ
ὀνομάσομε τὴν ἐποχὴ μας: ἐποχὴ αἵματος.

Σὲ πολλὰ ἔθνη, τῶν ὁποίων οἱ λαοὶ ἐργάστηκαν γιὰ
τὸν εὐγενικὸ σκοπὸ τῆς ἀνθρωπίνης προόδου, ἡ κυ-
ρίαρχη τάξη ἀνέθεσε τὴ φασιστικὴν εἰχλατορία, τὴν
μορφὴν αὐτὴ τῆς πιδ μισητῆς ἀντίδρασης ποὺ γνώρι-
σαν ποτὲ οἱ λαοί.

Ἡ Γερμανία, ἡ Ἰταλία, ἡ Αὐστρία, ἡ Πολωνία, ἡ
Οὐγγαρία, τὰ Βαλκάνια καὶ ἡ Πορτογαλία μεταμορ-
φώθηκαν ἀπὸ τὸ φασισμό σὲ πελώρια κότεργα. Ὁ
φασισμὸς ἐστέρησε τὴν γυναίκα ἀπὸ τὴν κοινωνικὴ
θέσιν τῆς ὅσο χαμηλὴ καὶ ἂν ἦταν ἀκόμα, θέσιν ποὺ
τὴν κέρδισε ὕστερα ἀπὸ ἀγῶνες χρόνων καὶ χρόνων.
Τὴν ξανάκανε ὑπομονετικὴ σκλάβαν τοῦ ἀνδρός, κηδε-
μονευομένη αἰώνια, στερημένη ἀπὸ ἔλα τῆς τὰ δικαι-
ώματα, μιὰ μηχανὴν σάρκινην κατάλληλην μονάχα γιὰ
νὰ προμηθεύει μελλοντικὰ θύματα στὴν ἀνθρωπο-
σφαγὴν ποὺ εἶναι τὸ εὐνόητο καταστάλαγμα τῆς κα-
τάστασης αὐτῆς.

Ἡ εἰκόνα τῶν ἀνήκουστων, τῶν ἀνέκφραστον μαρ-
τυρίων ποὺ ἐπιβάλλει στὸ λαὸ ἡ χιτλερικὴ τρομοκρατία
μᾶς γεμίζει φρίκη, φρίκη ποὺ ξυπνᾷ καὶ μᾶς δυναμώ-
νει τὸ αἶσθημα τῆς ἀλληλεγγύης, ποὺ μᾶς ἐνώνει μὲ
τοὺς ἀδερφοὺς καὶ τὶς ἀδερφῆς μας τῆς Γερμανίας. Ἐν-
νοοῦμε νὰ ὑποστηρίξομε μὲ ὅλες μας τὶς δυνάμεις,
τὴν πάλιν ποὺ ἐξακολουθοῦν ἡρωϊκὰ, ὅσο καὶ ἂν εἶναι
νικημένες.

Ὁ φασισμὸς προσπαθεῖ μὲ πομπώδεις φράσεις νὰ
ἐντυπώσει στὶς γυναῖκες καὶ στὶς νέες, ἀθλιεὶς ἐπινοή-

(Συνέχεια εἰς τὴν σελίδα 6)

(Συνέχεια από την σελίδα 4)

σεις αντιδραστικές και εξευτελιστικές ως προς την οικογένεια, την αγωγή, το λαό και τη ράτσα. Κι' αυτό γὰρ νὰ παραλύσει τὴν ἀντίδραση τῶν ἐργαζομένων τῶν δύο φύλων, γιὰ νὰ διατηρήσει ἕσο τὸ δυνατόν περισσότερο τὴν καταπίεση.

Ὁ φασισμὸς καταχτᾷ λίγο λίγο καὶ τὶς χώρες ποὺ φαινομενικὰ ἔχουν τὴν σημαία τῆς δημοκρατίας τὴν Γαλλία, Ἀγγλία, Ἐνωμένες Πολιτείες, τὸ Βέλγιο, τὴν Ἰσπανία, τὴν Τσεχοσλοβακία καὶ τὶς Σκανδιναυικές χώρες. Οἱ κυβερνήσεις τῶν Κρατῶν αὐτῶν ἀρχίζουνε ἕπως ἀρχίσανε καὶ στὶς ἄλλες χώρες νὰ χτυποῦνε σιγὰ σιγὰ τὶς δημοκρατικές ἐλευθερίες καὶ νὰ εὐνοοῦνε τὶς φασιστικές συμμορίες ποὺ προορίζονται νὰ καθοδηγήσουνε μιὰ αἰματηρὴ πάλη κατὰ τοῦ ἐργαζομένου πληθυσμοῦ.

Αὐτὸς εἶναι ὁ τρομερὸς ἰσολογισμὸς ἀθλιότητος καὶ καταπίεσης ποὺ ἔχῃ νὰ ἐπιδειξῆ ὁ μεταπολεμικὸς καπιταλισμὸς. Μὰ τὸ κοντινὸ μέλλον εἶναι ἀκόμη πιὸ φοβερὸ καὶ πιὸ ἀπαίσιον ἀπὸ τὸ σήμερον. Παρασυρμένοι ἀπὸ τὴν κυνήγι τοῦ κέρδους, μέσα στὰ σφηνώματα τῆς χρυσῆς καὶ τῆς σιδερένιας μηχανῆς οἱ ἴδιοι οἱ ἐκμεταλλεῦτες τοῦ πολέμου ἔδω καὶ εἴκοσι χρόνια, ἐτοιμάζουσε καὶ σήμερον ἓνα παγκόσμιον μακελιὸ ποὺ θὰ ξεπεράσει ἀσύγκριτα τὸ προηγούμενον σὲ σκληρότητα καὶ καταστροφή. Οἱ ἐκμεταλλεῦτες αὐτοὶ ἔχουν ἀνάγκη τὸ φασισμὸ γιὰ νὰ διαδώσουνε τὸ σωβινισμὸ καὶ νὰ ἐπαναφέρουσε στὴν τάξη μὲ τὴ μπότα καὶ τὰ μυδραλιοβόλα τὶς μάζες καὶ ἔλους ἐκείνους ποὺ τολμοῦν νὰ ἀντισταθοῦνε καὶ νὰ ἀντιμιλήσουνε στὰ πολεμικὰ σχέδια.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκατομμυρίων ποὺ ληστεύονται ἀπὸ τὸ λαὸ καὶ εἶναι προορισμένα γιὰ τοὺς ἐξοπλισμοὺς αὐξάνει διαρκῶς, Ἡ πολεμικὴ βιομηχανία ἡ ἀγροικία καὶ καταστρεπτικὴ, ποὺ εἶναι τὸ γαγγραινώμα τῆς πραγματικῆς παραγωγῆς μεγάλωνε τρομαχτικὰ. Ποτὲ δὲν εἶδαν ἀνθρώπινα μάτια τὴν εἰρήνην νὰ δουλεύει ἔτσι γιὰ τὸν πόλεμον. Γυναῖκες καὶ νέες κλεισμένες μέσα σὲ βιομηχανικοὺς στρατόνες παρασκευάζουσε στὴ Γερμανία καὶ στὴν Ἰαπωνία μηχανὲς θανάτου γιὰ ἓνα μεροκάματο πείνας. Νέοι καὶ γέροι υποτάσσονται σ' ἓνα καθεστῶς μιλιταριστικοποίησης.

Κάθε ἱερὴ πρόδοιο τοῦ πνεύματος μιλιταροποιεῖται. Ἡ τεχνικὴ καὶ ἡ ἐπιστήμη ἀφιερώνονται στὴν ὑπηρεσία τῆς μαζικῆς δολοφονίας. Ὅταν θὰ ξεσπάσει ὁ πόλεμος δὲν θὰ ὑπάρχει πιὰ διαφορὰ μετώπου καὶ ὀπισθεν γιὰτι καμμιά βόθθεια κανενὸς εἶδους δὲν εἶναι δυνατὴ ἐνάντια στὰ ἀέρια καὶ τὰ βακτηριδία.

Σὲ μερικὸς μῆνες, μερικὲς ἴσως βδομάδες θὰ ριχτοῦμε στὴ μεγάλη καταστροφή. Ἐἴτε ἀπὸ γαϊωνέζους ἱμπεριαλιστὲς ἔρθει ἡ καταστροφή αὐτὴ στὴν Εὐρώπη, εἴτε ἀπὸ γερμανικὸ φασισμὸ, θάνα: ἀναπέφευκτη ἀφ' ὅρου παγκόσμιου πολέμου.

Χτυποῦμε τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου!

Οἱ γυναῖκες ἔχουν ὄλες τὴ θέληση νὰ παλαίψουν κατὰ τοῦ πολέμου καὶ τοῦ φασισμοῦ.

Συμπνῆστε ἐσεῖς ὄλοι ποὺ μπορεῖτε νὰ μᾶς ἀκούσετε γιὰτι βλέπομε καθαρὰ εἶτι ἡ ζωὴ καὶ τὸ μέλλον τοῦ λαοῦ κίττονται: στὰ 1934 ἀπαράλλαχτα ἕπως στὰ 1914 κι' ἀκόμα χειρότερα ἀπὸ τότε. Δὲν μποροῦμε

νὰ ἔχομε κανενὸς εἶδους ἐμπιστοσύνης στὶς εἰρηνικὲς δηλώσεις τῶν καπιταλιστικῶν κυβερνήσεων ἀφοῦ ἀντὶ νὰ περιορίσουν τὸ ἐμπόριον τῶν κανονίων ἀπεναντίας τὸ ὑποστηρίξουν καὶ τὸ ἐκατονταπλασιάζουν. Δὲν μποροῦμε νὰ τοὺς πιστέψουμε ἕσο καταπιέξουν καὶ ἀποδεκατίζουν τοὺς ἀποικιακοὺς λαοὺς, ἕσο καταργοῦνε τὶς ἐλευθερίες τῶν λαῶν αὐτῶν μὲ τὶς μπόμπες, τὸ τσεκούρι καὶ τὴν ἀγχόνη, δὲν μποροῦμε νὰ τοὺς πιστέψουμε ἕσο ἐξοπλίζονται: ἀντὶ νὰ ἀφοπλίζονται.

Ἐμεῖς οἱ γυναῖκες βλέπομε καθαρὰ νὰ διακινδυνεύει ἡ ἀνθρωπότητα ἀπὸ ἓνα κατακλυσμὸ ποὺ δὲν εἶχε ποτὲ τὸν ὄμοιο του.

Ἐχομε χρέος νὰ ἀντισταθοῦμε, νὰ ἀντιδράσομε, νὰ τὸν ἐμποδίσουμε κι' ἀφοῦ αὐτὸ εἶναι τὸ χρέος μας, θὰ εἶναι καὶ ἡ ἀποστολὴ μας.

Νοιώσομε πῶς ἡ καταστροφὴ ποὺ, θετικὰ πιὰ διαγράφεται γύρω μας δὲν μπορεῖ ν' ἀποσοθῆται παρὰ μὲ ἓνα κίνημα ἰσχυρὸ ἐνότητος, ἀπὸ ἓνα κίνημα τῆς μάζας τῶν χωρῶν, ἔλων τῶν κοινωνικῶν στρωμάτων ποὺ ὑποφέρουν ἀπὸ τὸν πόλεμον καὶ τὸ φασισμὸ, ἓνα κίνημα γυναικῶν ἔλων τῶν πολιτικῶν τάσεων καὶ πεποιθήσεων, ποὺ οφείλουν ἀπὸ δῶ καὶ ἐμπρὸς νὰ παλαίψουν πλάι στὸν ἀντρα ἓναν ἀγῶνα συνειδητὸ καὶ ὄργανωμένο γιὰ νὰ ἐμποδιστεῖ ὁ πόλεμος, νὰ νικηθεῖ ὁ φασισμὸς. Θὰ πάρουμε ἀδίσταχτα μέρος σ' ὄλες τὶς ἐκδηλώσεις κατὰ τοῦ πολέμου καὶ τοῦ φασισμοῦ.

Θὰ ὑποστηρίξουμε ὄλες τὶς διαμαρτυρίες τῶν ἐργαζομένων, διαδηλώσεις, ἀπεργίες, μπούκοκτα ἔργα μεταφορῶν ὄλικου πολέμου κτλ.

Θαυμάζομε τὴν πάλη ποὺ μὲ τόσο ἥρωισμό καὶ αὐτοπάρνηση πραγματοποιοῦν οἱ γαϊωνέζες καὶ κινέζες γυναῖκες ἐνάντια στοὺς αὐτοσυργοὺς τοῦ πολέμου στὴν Κίνα. Δίνουσε ἓνα παράδειγμα ποὺ πρέπει νὰ τὸ ἀκολουθήσουν οἱ γυναῖκες ἔλου τοῦ κόσμου.

Ἡ παγκόσμια συγκέντρωση καλεῖ ἀνάμεσα σ' ὄλες τὶς γυναῖκες τῆς γῆς ὄλες ποὺ δὲν θέλουσε νὰ μείνου ἀδιάφορες στὴν τύχη τῆς ἀνθρωπότητας, ἀπευθύνεται σὲ ὄλες τὶς ὀργανώσεις ποὺ ἀντιτίθενται στὸν πόλεμον καὶ τὸ φασισμὸ καὶ τὶς καλεῖ νὰ μπόουν χωρὶς ἄργο πορὰ στὶς γραμμὲς ἐκείνων ποὺ ἀγωνίζονται γιὰ μιὰ τόσο δίκαιη καὶ τίμια ὑπόθεση.

Γιὰ τὶς οικονομικὲς, κοινωνικὲς καὶ μορφωτικὲς διεκδικήσεις τῶν γυναικῶν ἕπως διατυπώθηκαν στὸ χάρτη τῶν διεκδικήσεων τῆς συγκέντρωσής μας.

Ἐνάντια σὲ ἔθνικισμὸ, σωβινισμὸ, ἐνάντια στὶς θεωρίες τῆς ράτσας ποὺ ἐξερεθίζουν τοὺς λαοὺς τὸν ἓνα κατὰ τοῦ ἄλλου καὶ τοὺς ρίχνουν στὸν ἱμπεριαλιστικὸ πόλεμον.

Ἐνάντια σὲ μιλιταρισμὸ, στοὺς ἐξοπλισμοὺς, στὴν μεταφορὰ πολεμικοῦ ὄλικου, γενικὰ ἐνάντια στὴν μιλιταροποίηση τῶν λαῶν καὶ ἰδιαίτερα τῆς νεολαίας.

Ἐνάντια στὰ πολεμικὰ κοντύλια, γιὰ ἐλοκληρωτικὸ ἀφροπλισμὸ καὶ γιὰ τὴν χρησιμοποίηση τῶν σωρῶν τοῦ χρυσαφιοῦ γιὰ σκοποὺς ἐκπολιτιστικούς, γιὰ τὴν κοινωνικὴ πρόδοιο καὶ ἔχι γιὰ πολεμικὲς προετοιμασίες.

Γιὰ τὴν ὑποστήριξη τῶν δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν τοῦ ἐργαζομένου πληθυσμοῦ ἔλων τῶν χωρῶν.

Γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τοῦ Ἔρνστ Τέλμαν καὶ ἔλων τῶν ἀντιφασιστῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν τοῦ κόσμου ἔλου ποὺ εἶναι κλεισμένοι στὶς φυλακὲς καὶ βασανί-

ζονται πλάι στους καταδικασμένους αντιπάλους του πολέμου.

Για την ολοκληρωτική χειραφέτηση της γυναίκας.

Για την απελευθέρωση του σχολείου από το σωβινιστικό πνεύμα.

Κάνουμε έκκληση προς όλες τις θμοίες μας, προς τις γυναίκες όλων των χωρών της ύφης. Τις εξορκίζουμε να σκεφτούνε τις τρομαχτικές συνέπειες του τελευταίου παγκόσμιου πόλεμου, τις αγιάτρευτες συνέπειες του έρχόμενου Πόλεμου. Τους δείχνουμε τόν ίσιο δρόμο, τόν καθαρό και λογικό που ξανοίγεται μπροστά τους και που οδηγεί στη νίκη του ανθρώπινου λογικού, του ανθρώπινου αισθήματος.

Μητέρες, καλλιεργήστε στις καρδιές των παιδιών σας τήν αγάπη όλων των λαών της γης χωρίς διάκριση ράτσας ή χρώματος. Δασκάλες, διανοούμενες, προσπαθείστε να νοιώσει ή νεολαία που βρίσκεται στα χέρια σας, τó πνεύμα της παγκόσμιας αλληλεγγύης.

Εναντία στον πόλεμο και τó φασισμό σί γυναίκες μπορούν τά πάντα αν θελήσουν να δώσουν σφιχτά τά χέρια ή μιá στην άλλη.

Εμπρός όλες για μιá αποφασιστική πάλη κατά του πολέμου πριν αυτός σύρει τούς λαούς στον άνεμο δαρμό, στην καταστροφή. Εμπρός κατά του φασισμού που συστηματικά δολοφονεί όλους τούς δίκαιους για να διαγωνίσει τó σύστημα της ανισότητας της φτώχειας και των πολέμων.